

[Glistrup]

Jeg vil henstille, at man overvejer, om det kan være rigtigt at have en skæringsdato midt i et indkomstår – det giver bevismæssige problemer, som denne lille sag faktisk ikke er værd – og at man derfor i stedet for at sige 11. april siger 31. december 1980. Hvis man ikke vil gå så langt hos de konservative, vil jeg i hvert fald henstille til dem, at de foreslår noget, der ikke knyttes til tredje behandling her i tinget, men knyttes til offentliggørelsen i Lovtidende. Det er trods alt et godt princip, at borgerne skal have haft mulighed for at se det i Lovtidende, at de ikke skal følge med i, hvad der eventuelt kommer til tredje behandling den ene eller anden dag. Det kan dreje sig om en halv snes dage, alt efter om man siger dagen for offentliggørelsen i Lovtidende eller 4–5 dage efter.

Men under alle omstændigheder må jeg erkende, at ud fra de synspunkter, jeg har gjort rede for her, er de konservatives forslag bedre end ministerens, så de konservative kan under alle omstændigheder, hvad enten de formulerer deres forslag på den ene eller den anden måde, regne med vor støtte til ændringsforslaget ved tredje behandling. Men mon ikke man skulle overveje, om man ikke skulle trække det nogle dage ud over den 11. april – det skal dog trods alt først formuleres i løbet af en dag eller to?

Hr. Bernhard Baunsgaards betragtning om, at de fattige, der låner penge, skal behandles hårdere end de rige, der flyder i penge og kan disponere over deres egne midler, synes jeg ærlig talt ikke der er meget moral i. Det har meget lidt med dette lovforslag at gøre, for det er jo slet ikke det kriterium, som er inde i finansministerens lovforslag. Derfor rammer hr. Bernhard Baunsgaard med de radikales sædvanlige evne helt ved siden af plet, når han giver den begrundelse for at ville stemme for forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan ikke følge hr. Glistrup i at foreslå, at loven først skal have virkning fra udgangen af dette år. Der er en gammel regel om, at det er datoen for offentliggørelsen i Lovtidende, der er afgørende for, hvornår en lov får retskraft. Der skal bare være en klar regel, så man kan sige, at folk har været ganske klar over, hvad de indlod sig på, og det kan lige så godt være vedtagelsen af loven

ved tredje behandling her i tinget. Men vi kan jo se, hvordan vi udformer ændringsforslaget, vi vil gerne se det gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 forkastedes, idet 12 stemte for, 99 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af tilsynet med undervisningsudsendelser.

[Af Mimi Jakobsen (CD) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 78. Fremsat 11/3 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at det lovmæssige grundlag for den bestående ordning med hensyn til undervisningsafdelingen i Danmarks Radio findes henholdsvis i radiolovens § 15 og i lov om landscentralen for undervisningsmidler, § 6.

I radioloven er det bestemt, at der af statskassen kan stilles midler til rådighed for